

[Johs. M. Olsen]

- 1) Mærkning af finhvaler.
- 2) At der fanges ca. 10 finhvaler, såfremt der iagttages et passende antal.

Ministeriet og folketingets miljø- og planlægningsudvalg er informeret om, hvorfor man fra færøsk side ønsker at gennemføre dette forskningsprojekt, så det skal jeg ikke komme nærmere ind på, men blot nævne, at mulighederne for kødproduktion på færøsk landjord er meget stærkt begrænsede.

Ifølge statistikken udgjorde kødproduktionen, dvs. fåre- og lammekød, i 1979 450 t, mens importen var 685 t. Hertil kommer produktionen af oksekød, som udgjorde 80 t, mens importen var 390 t.

Storhvalkødproduktionen udgjorde i 1979 96 t. Storhvalkødproduktionens ernæringsmæssige betydning skal igen ses i sammenhæng med tallene for den øvrige kødproduktion, idet det bemærkes, at storhvalkød i vidt omfang betragtes som substitut for importeret kød. Men så vidt mig bekendt skal denne sag til behandling på internationalt plan i juli måned i England. Jeg vil benytte lejligheden til at bede regeringen om at drage omsorg for, at Færøerne får lov til at gennemføre omtalte projekt i 1981.

Lad mig til sidst nævne, at den økonomiske situation tegner et af de mest dystre billeder nogen sinde af forholdene på Færøerne. Det oplyses bl. a., at eksporten vil falde; muligvis kan importen fastholdes, men vil formentlig stige. Med andre ord vil underskuddet på betalingsbalancens løbende poster blive forværret, hvilket ikke er så vanskeligt at forstå, når man tænker på den store eksport af fiskerimaterialer i 1980.

Som man kan forstå, er Færøernes økonomiske situation langt fra god. Den er faktisk meget værre end den danske. Derfor taler vi færinges meget om fiskeri, og derfor beder vi om, at man ikke alene inden for rigsfællesskabet, men også i andre lande vil vise forståelse for vore problemer på fiskeriområdet. Fiskeriet er vor livsnerve.

I mine indledende bemærkninger omtalte jeg færingernes rettigheder, at vi har samme rettigheder som enhver anden dansker. Derfor bør disse korte bemærkninger om færøske forhold ikke opfattes som tiggeri, men som en bekræftelse af vor lovfæstede ret.

Lindenskov (S):

Under folketingets åbningsdebat i oktober nævnte jeg bl. a., at Færøerne var ude i en valgkamp; som bekendt medførte dette valg et nyt landsstyre, og den højrevind, der dengang blæste over den vestlige verden, nåede åbenbart også de atlantiske øer, så vi har nu et landsstyre, der består af 3 borgerlige partier som i perioden fra 1954 til 1958.

Den politik, der førtes på øerne fra 1967 til valget 1980 med socialdemokratiet i spidsen, havde det sigte at føre en aktiv og fremadrettet erhvervs- og socialpolitik, og de gange, man har befundet sig i vanskeligheder eller krisesituationer, tilstræbte man at producere sig ud af krisen. Jeg tænker her på det dårlige isår i 1968 ved Vestgrønland og de sidste af halvfjerdsårene, hvor Færøerne har kæmpet for at bevare de fiskerirettigheder, som vores fiskerierhverv har været baseret på.

Det lykkedes at holde hjulene i gang, at holde fuld beskæftigelse, så at sige, og ikke mindst at holde investeringslysten oppe. Vi evnede at finde nye og fremtidige løsninger under stadig ændrede vilkår, der skabtes af omgivelserne udefra, disse vilkår, der fremdeles gør sig gældende.

Det nye landsstyre har ikke givet udtryk for samme optimistiske politik i de erklæringer, der blev udsendt efter dets tiltrædelse i januar. Den lavkonjunktur, der dominerer den vestlige verden, har vel også ramt os. I 1980 aftog EF-landene over 70 pct. af Færøernes eksport og USA mindre end 12 pct. Det vil sige, at vi er afhængige af den udvikling, der sker i EF, især når vi tager i betragtning Færøernes størrelse og nødvendige udenrigshandel, den handelspolitiske afhængighed.

Vi havde i 1980 et betalingsunderskud på ca. 170 mill. kr., nogenlunde som i 1979, et ret betydeligt underskud, samtidig med at vi nu må konstatere, at færøsk eksport for 1. kvartal i 1981 kun er godt 78 pct. sammenlignet med 1. kvartal i 1980.

Disse kendsgerninger kan ikke andet end give os visse betænkeligheder med hensyn til fremtiden. Jeg tror ikke, vi løser nogen problemer eller kommer ud af krisen udelukkende ved at spare; det kan kun føre til en fremkaldelse af arbejdsløshedsfænomenet. En ekspansiv, fremadrettet politik må være det nødvendige middel.